

bozdravstvu in Slovenskem zdravniškem društvu. V svojem aktivnem obdobju se je posvečala tudi pedagoškemu delu. Bila je med organizatorji dveletne šole za zobozdravniške asistentke v Mariboru, dolga leta je poučevala tudi na zobotehnični šoli. Danes pa je gonilna sila Sekcije upokojenih zdravnikov Slovenskega zdravniškega društva, ki pomembno skrbi za povezavo s stroko in tudi za ohranjanje in utrjevanje fizičnega in duševnega zdravja članov. Vsem nagrajenim sem v imenu Slovenskega zdravniškega društva čestital že v Veliki dvorani, vem pa, da so odlikovanke gotovo prejele še veliko drugih čestitk.

Jubileji

ZDRAVSTVENI SVETNIK DR. DAVORIN VALENTI - OB ŽIVLJENJSKEM JUBILEJU 30. 9. 2004

Edvard Glaser

Komaj verjetno se zdi, da je dr. Davorin Valenti kljub težki nesreči pred komaj petimi leti dočakal 90 let. Rodil se je 30. 9. 1914 v Ilirski Bistrici.

Klasično gimnazijo je opravil v Ljubljani l. 1934. Medicinski študij je končal na zagrebški medicinski fakulteti 26. 2. 1942, kjer je promoviral za doktorja medicine. Staž je opravil v Ljubljani, kjer je tudi volontiral na stomatološkem oddelku.

Dne 15. 4. 1944 je skupaj s svojo ženo stopil v NOB. V premični bolnišnici je bil do 22. 6. 1944. Bil pa je tudi upravnik premične bolnišnice 30. divizije, sanitetni referent 19. brigade Srečka Kosovela in zdravnik na sanitetnem odseku IX. korpusa ter pomočnik šefa sanitetnega odseka vojne oblasti IX. korpusa. 1. 7. 1945 je napredoval v poročnika, 5. 11. 1946 v kapehana, v majorja pa 22. 12. 1950.

Služboval je 37 let, 4 mesece in 21 dni, kar se mu je vštelo v zavarovalno dobo.

Proti koncu vojne leta 1945 je bil pomočnik sanitetnega oddelka komande Trsta, od 18. 6. 1945 pa upravnik vojne bolnišnice v Rimskih Toplicah vse do leta 1947. Tam je izbral zdravnike med nemškimi vojnimi ujetniki. Od januarja 1947 je bil načelnik sanitete 43. divizije in upravnik vojne bolnišnice v Mariboru, nato pa leta 1950 v Varaždinu, dokler ni bil leta 1951 imenovan za upravnika sanatorija za tuberkulozo na Pohorskem Dvoru pri Hočah. To je bil trenutek, ko smo spoštovana vrednega jubilaranta spoznali поблиže tudi mi.

Leta 1952 je bil demobiliziran kot major sanitete, delo upravnika sanatorija pa je nadaljeval do leta 1970, ko se je sanatorij

združil z mariborsko bolnišnico, kjer je jubilarant ostal do upokojitve leta 1974.

Več let je bil odbornik Skupščine Maribor-Tezno, predsednik sveta za zdravstvo v občini, poslanec socialno-zdravstvenega zbora Zveze skupščine (1965 do 1969), pozneje poslanec socialno-zdravstvenega zbora Skupščine Ljudske republike Slovenije od l. 1969 do l. 1974.

Bil je član, pozneje pa tudi podpredsednik Mestnega odbora Rdečega križa Maribor, predsednik občinskega odbora RK Maribor-Rotovž, predsednik sekcije za partizansko zdravstvo pri Slovenskem zdravniškem društvu in podpredsednik Medikohistorične sekcije Slovenije Slovenskega zdravniškega društva.

Za dolgoletno požrtvovalno delo ter zasluge na področju zdravstva in sociale ter humanitarne dejavnosti je prejel 30. 9. 1996 bronasti grb mesta Maribora, 2. 7. 1980 mu je predsednik SRS podelil red dela z rdečo zastavo, 7. 9. 1987 mu je zdravstvena skupnost Slovenije podelila nagrado dr. Jožeta Potrča, 22. 2. 1985 je prejel Kajuhovo nagrado, 26. 6. 2001 pa je dobil zlato plaketo zveze borcev NOB Slovenije, zlati znak priznanja Rdečega križa je prejel leta 1953 in leta 1988, jubilejno priznanje ob 40-letnici Rdečega križa leta 1984 in priznanje Zdravstvenega doma leta 1991, odlikovanje in orden za hrabrost, zasluge za narod 3. stopnje, zasluge za narod s srebrnimi žarki, bratstva in enotnosti 2. reda, orden dela 2. reda, orden dela z rdečo zastavo, leta 2002 je dobil častno članstvo območne organizacije Rdečega križa Maribor, bil je podpredsednik in predsednik sekcije za partizansko zdravstvo pri Slovenskem zdravniškem društvu ter dobil 26. 6. 2001 zlato plaketo Zveze borcev Slovenije.

Pri zbiranju podatkov o sanitetni službi v NOV na Slovenskem od 1941 do 1945 je bil izjemno delaven in marljiv. Njegova zasluga je, da je celih 40 let iskal in dopolnjeval register tistih, ki so v času NOB delovali v sanitetni službi. Neredko ga srečujemo kot poročevalca in predavatelja o zdravniških piscih iz časov NOB, srečujemo ga kot pisca in predavatelja v okviru mednarodnih simpozijev Medikohistorične sekcije Slovenije SZD in Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije – podružnica Maribor, tako ob 500-letnici Andreja Perlacha iz Svečine ipd.

V Zdravstvenem vestniku št. 2 leta 1982 je orisal partizansko saniteto na Primorskem, premične bolnišnice 30. divizije, postojanke sanitete na Primorskem, evakuacijo ranjencev premičnih bolnišnic v zadnji ofenzivi, kar je tudi opisal v Zdravstvenem vestniku leta 1978, pisal je o delu v partizanski saniteti v IX. korpusu, evakuaciji ranjencev in bolnikov v premični bolnišnici v zadnji ofenzivi (Zdravstveni vestnik, zvezek 7, 1986) in v reviji Borec (aprila 1987), bil je soavtor in urednik zbornika dokumentov in podatkov sanitetne službe NOB na Slovenskem od 1941 do 1945, ki je izšel leta 1982–1984, za Enciklopedijo Slovenije je pisal o saniteti v NOB Slovenije, prispeval gesla »slovenske partizanske enote« in »vojaška partizanska saniteta«.

Kot dolgoletni predsednik Medikohistorične sekcije Slovenije SZD in Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije – podružnica Maribor sem prav na slavljenčev rojstni dan pripravil v častitljivi Glazerjevi dvorani Univerzitetne knjižnice v Mariboru svečanost. Svečani govorniki so bili podpisani kot slavljenčev dolgoletni prijatelj, predsednik združenja borcev NOB v Mariboru, general Jože Berce, zgodovinar in direktor muzeja narodne osvoboditve NOB, dr. Marjan Žnidarič, sekretar območne organizacije Rdečega križa Maribor Alojz Kovačič, glavni direktor Klinične in Splošne bolnišnice v Mariboru, prim. dr. Gregor Pivec ter predsednik Zdravniškega društva Maribor dr. Martin Bigec, ki je slavljenču podelil tudi častno članstvo v Zdravniškem društvu Maribor.

Jubilaranta so pozdravili še prim. dr. Velimir Vulikić, dr. Niko Sadnikar, direktorica UK dr. Irena Sapač in celo njegova vnučinja Metka Peserl. Harmoniko je igral Janez Srečnik.